

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 22. Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis quia unus vestrum me traditurus est. v. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

aliorum ministerium sed proprijs manibus, & industria, non tamen fecerunt, sed ut dicit textus paraverunt, Domino & Magistro suo dimittentes operationem, factionis, ipsi præparationem solum seu dispositionem adorarunt.

O Domine sim oro ita constitutus, ut ad omne mandatum tuum paratus sim sicut hi discipuli, nec solum paratus & promptus sed cum effectu & affectu sicut illi faciam omnia quæ jubes, ut merear tecum cæleste comedere Pascha in cælis, esse Commensalis discipulorum tuorum qui tibi prompto animo servierunt.

§. 21. *Vespere autem facto discumbebat cum duodecim discipulis suis. v. 20.*

Cum iam appropinquaret tempus & hora ut propositum Pascha celebraret Iesus & ultimum mortalis ipse comederet cum discipulis suis, procul dubio lassus & esuriens & sitiens ob labores exantlatos accedit ad mensam cum discipulis invocato patre suo cælesti, & more orientalium, non sedens, sed accumbens in culeitris cepit frui paratis. quis huic mensæ non libenter adfuit? O si mihi licuisset saltem astare cum uno è 72 discipulis, & audire Ch. isti dulces sermones, & videre mores illos divinitimos & cæremonias! quam felix! & quam ardentem in Christi Domini amorem raptus fuisset. Felices vos qui interfuitis, felices qui etiamnum interestis mensæ Domini!

O Mi Iesu da gratiam, ut dignus inveniar semper tua præsentia licet multis modis me indignum fecerim & astare mensæ tuæ, ut saltem sumam micas devotionis & salutis, quæ ex ea copiose descendunt.

§. 22. *Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis quia unus vestrum me traditurus est. v. 21.*

Dum manducat in sacro illo suo hospicio, uti creditur, Montis Sion, Dominus Iudam adhortatur ad pœnitentiam, aperitque sine, nomine rei, delictum, publice dicens: *Vnus ex vobis, qui adest in mensa mecum me traditurus est.* quare hoc? ut deterretur per detectionem illam & abstineret ab iniquo suo proposito: Ex quibus quidem verbis alij discipuli perterriti & confusi, examinabant sese invicem & interrogabant, an quis quidpiam sciret de quoquam, alij examinabant secretò propriam conscientiam, si quid fors ibi secreto lateret, quod vel cogitassent inique, aut fuissent locuti. Unus solus Iudas immeritus in peccato. sciebat, quid egisset cum Iudæis, ut Iesum traderet, iniquum tamen propositum relinquere volebat. Heu ingratus animus & obstinatus, quam es durus!

O Da-

O Domine fac obsecro cum seruo tuo gratiam, ut nunquam vel iniquum aliquod mente volvam, minus vero perficiam opere, sed ob peccati gravitatem & iniquitatem cum bonis Apostolis semper perterreat, & cum tremore exanimem conscientiam, si quid fors lateat iniquitatis aut peccati, & continuo pœniteam & emendare studeam.

§. 23. *Et contristati valde cœperunt singuli dicere: Nunquid ego sum Domine.*
v. 22.

Quis non contristaretur ad tale crimen traditionis obiectum? quis non interrogaret? *nunquid ego sum Domine?* boni bene & cum timore interrogabant, ad conscientiam suam exonerandam si quid forte lateret; At Iudas, nequiter imitatus collegas etiam ipse interrogare magistrum suum & dicere & urgere, cum tamen sciret se iam petiisse pecunias, & sibi Iudæos spondidisse ad hoc crimen perpetrandum triginta argenteos. O Inique Iuda, qui finis contristati fratres tuos innocentes! cur non aperis mentem & peccatum tuum ante medicum, qui te in momento sanare potest & vult, viden? quomodo indaget vulnus tuum ut agnoscas, ut aperias, quid ergo mirum si moriaris tua culpa, qui medico perito vulnus tuum detegere renuis, nec vis ut per ipsum cureris.

Domine custodi me à tanta iniquitate semper & perversa impœnitentis animi, confiteri nolentis, sed si cado in peccatum statim & ipso quidem momento perpetrati sceleris pœniteam & lugeam me sauciatum, atque compunctionem quam tu, mi Iesu, offers, lubens acceptem.

§. 24. *At ipse respondens ait, qui intingit mecum manum in paropside hic me tradet*
v. 23.

Cum Dominus Iesus obstinatum Iudam ad pœnitentiã urgeret, qui condiscipulos magna tristitia impleverat & variis cogitationibus suæ malitiæ turbaverat, ut manifestum magis redderet proditorem, cæteros securiores, ait; non solum est commensalis noster, & præsens, sed etiam *intingit manum mecum in paropside*, (& cum hoc diceret Dominus, manu extenta Iudas revera intingebat): At hæc omnia Iudas audit, & non movetur. *O Auri sacra fames! quo non mortalis cogis pectora?*

AH Domine, si quid tale cogit aut premit cor meum, quod à vera me pœnitentia abstrahit, potenti verbo virtutis tuæ remoue, ut me potius publice coram toto mundo confundam, quam à tua charitate in æternum separer.